

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3496/2019

10.02.2021. године

Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Весне Субић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужила АА из ... и мал. ББ из ..., коју заступа законска заступница мајка АА из ..., чији је пуномоћник Никола Церовић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Бранко Секулић, адвокат из ..., ради поништаја судског поравнања, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 53/19 од 04.04.2019. године, у седници одржаној 10.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужила изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 53/19 од 04.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 53/19 од 04.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријеполу П 633/15 од 13.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се поништи и да се утврди да је без правног дејства решење о судском поравнању закључено између тужила и туженог дана 14.02.2015. године у предмету код Основног суда у Пријеполу вођен под бројем И број 632/14. Ставом другим изреке, обавезане су тужиле да туженом солидарно надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 87.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 53/19 од 04.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужила и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложиле да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске

практике, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је поништај судског поравнања закљученог међу странкама дана 14.02.2015. године у предмету код Основног суда у Пријепољу вођен под бројем И број 632/14, а побијаном правноснажном одлуком одлучено је одбијањем тужбеног захтева. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ради о парници ради поништаја судског поравнања у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја. У конкретном случају нижестепени судови су према чињеницама утврђеним у овој правној ствари одлуку о основаности тужбеног захтева засновали на примени одговарајућих одредаба материјалног права - Закона о облигационим односима која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 29.07.2015. године, а вредност предмета означена је тужбом у висини од 10.000.00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради се о имовинскоправном спору у коме је предмет тужбеног захтева поништај судског поравнања, што значи да се ради о спору који се не односи на новчано потраживање, а да је у тужби вредност предмета спора означена износом од 10.000,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић